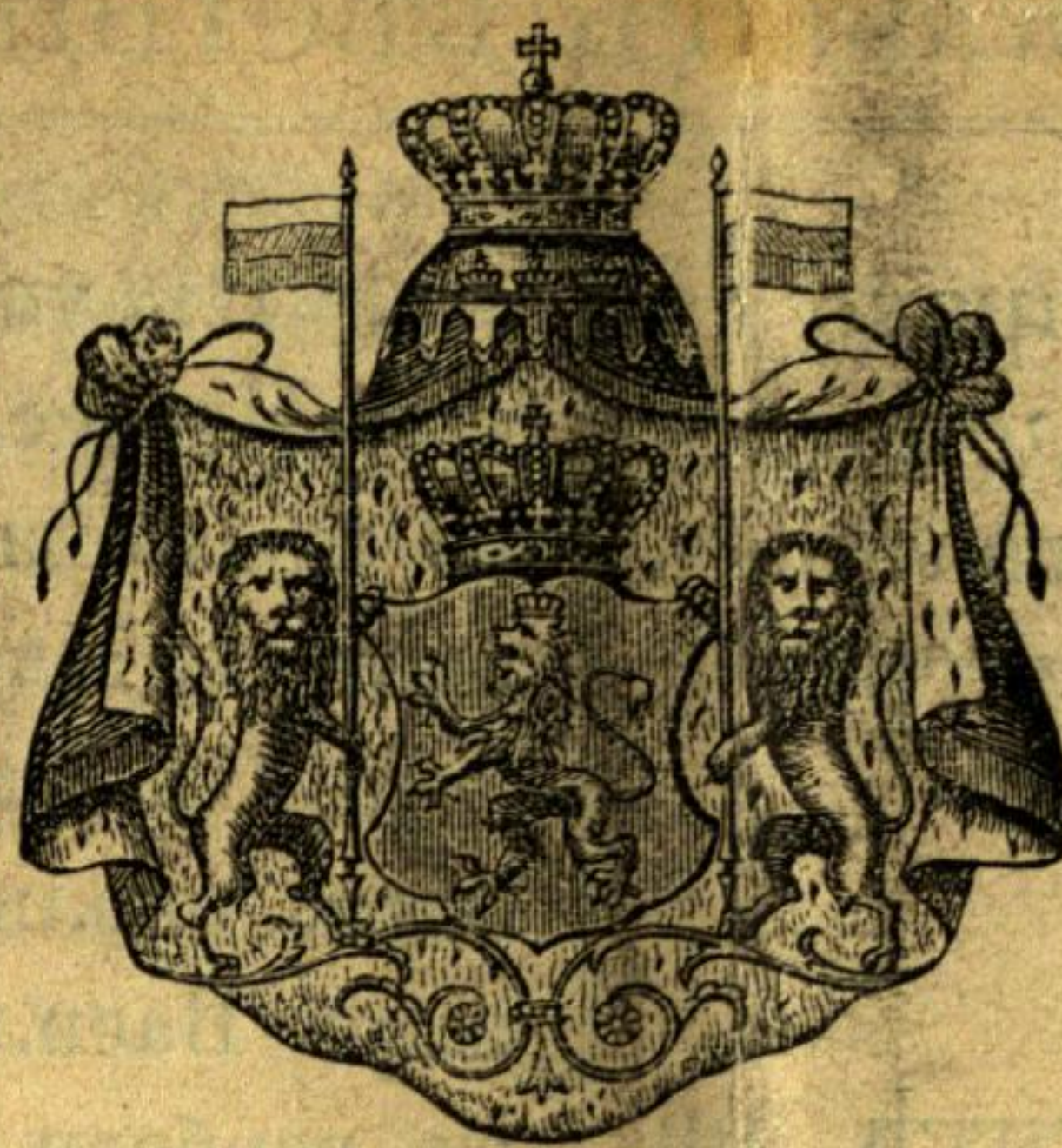

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега 2 пѣти въ седмицата, срѣда и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 12 л. за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ с. 30

Поръчки и писма за „Държавенъ Вѣстникъ“

се испращатъ до Администрацията въ Министерството на Просвѣщеніето

ГОД. III.

СОФИЯ, сѣбота 2 май 1881.

БРОЙ 27.

По Министерский Сѣвътъ.

УКАЗЪ

№ 298.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

Съгласно съ статитѣ 150 и 152 отъ Конституцията
ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Ст. I. Да назначимъ Наштъ Воененъ Министръ Генералъ Ерпротъ за Предсѣдатель на Министерский Сѣвътъ.
Издаденъ въ Нашата столица София на 27 априлий 1881 година.

На първообразното съ собственната рѣка на Негово Височество написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Предсѣдатель на Министерский Сѣвътъ и Министръ на Войната: Генералъ Ерпротъ.

УКАЗЪ

№ 299.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

Съгласно съ статията 152 отъ Конституцията
ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да уволнимъ г. П. Каравелова отъ Предсѣдательството на Министерский Сѣвътъ, отъ Министерството на Финанситѣ и отъ управлението на Министерството на Правосѣдието.

II. Да уволнимъ г. П. Р. Славейкова отъ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Работи.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ въ София на 27 априлий 1881 г.

На първообразното съ собственната рѣка на Негово Височество написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Предсѣдатель на Министерский Сѣвътъ и Министръ на Войната: Генералъ Ерпротъ.

УКАЗЪ

№ 300.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

Съгласно съ статията 152 отъ Конституцията

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Ст. I. Да уволнимъ г. М. Сарафовъ отъ Министерството на Народното Просвѣщение по собственното му жежание.

Ст. II. Да натоваримъ г. Д-ра К. Иречека съ управлението на Министерството на Нар. Просвѣщение.

Издаденъ въ Нашата столица въ София 29 априлий 1881 год.

На първообразното съ собственната рѣка на Негово Височество написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Предсѣдатель на Министерский Сѣвътъ и Министръ на Войната: Генералъ Ерпротъ.

По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 312.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

По предложението на Наштъ Управляющий Министръ на Вжтрѣшнитѣ работи представено Намъ съ докладътъ му отъ 1-й мая подъ № 3225.

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

1.

Въ всѣкоя отъ долупоказаннитѣ петъ области да се назначатъ, въ видъ на врѣменна мѣрка, по единъ Нашъ чрезвѣчаенъ комиссаръ; а именно:

а.) Въ юго-западната област (окрѣжия: Кюстендилско-Трънско и Орханийско) — Подполковникъ Котельниковъ.

б.) Въ горне-дунавската (окрѣжия: Видинско, Ломъ, Паланско, Орѣховско, Врачанско, и Берковско) — Подполковникъ Ремлингенъ.

в.) Въ централната (окрѣжия: Плевненско, Ловчанско, Севлиевско и Търновско) — Майоръ Кашталинский.

г.) Въ долне-дунавската (окрѣжия: Свищовско, Русенско, Разградско и Силистренско) — Подполковникъ Логвеновъ.

д.) Въ вѣсточната (окрѣжия: Варненско, Провадийско, Шумненско и Ески-Джумайско) — Полковникъ Боборикинъ.

2.

Нашитѣ Чрезвѣчайни Комиссари дѣйствуватъ като органи на Предсѣдательтъ на Министерский Сѣвътъ Генерала Эрпрота, на основание на даденитѣ имъ наставления.

3.

Нашитѣ Чрезвѣчайни Комиссари иматъ право когато изпълняватъ възложената на тѣхъ миссия, да искатъ съдѣйствие отъ всичкитѣ мѣста и лица, подвѣдомственни на Министерството на Вжтрѣшнитѣ работи и въ случай, че

обстоятелствата не търпятъ отлагане, тѣ иматъ право да отдалечатъ отъ длъжноститѣ лица отъ туй вѣдомство, които злоупотрѣбляватъ властта си и да ги замѣстятъ съ други, като извѣстятъ за туй немедленно по телеграфа, на Предсѣдателя на Министерский Сѣвътъ.

4.

За времето, когато ще изпълняватъ длъжноститѣ, на Нашитѣ Чрезвычайни Комиссари се отпускатъ на пѣтни и други непредвидени разноски по 1000 лева въ мѣсецъ, въ безсмѣтно тѣхно распорѣждане, отъ суммитѣ на Министерството на Вѣтрѣшнитѣ работи (§ 1 п. 3) отъ непредвиденитѣ разноски.

Наштътъ Управляющій Министерството на Вѣтрѣшнитѣ Дѣла се натоварва съ изпълнението на настоящия указъ.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ въ София на 1-й май 1881 година.

На първообразното съ собственната рѣка на *Негово Височество* написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Управляющій Министерството на Вѣтрѣшнитѣ работи
Генералъ Эрнротъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 3225.

Господарю!

Цѣльта на привременното правителство, което имахъ честта да съставя е, „да обеспечи материалното спокойствие въ страната и да осигури пълната свобода и безпристрастието при изборитѣ“, както казва прокламацията на Ваше Височество. За да се достигне тази цѣль, необходимо е щото причинитѣ, които дадоха поводъ на все-страннитѣ неудоволствия и оплаквания да се отстранятъ. За това азъ намирамъ за най цѣлесъобразно да се назначатъ нѣколко по-високи офицери въ качество на княжески комиссари, по единъ за всѣкоя областъ, която да обгражда отъ 3—5 окръжия. Тия комиссари ще иматъ за длъжностъ, като вникнуватъ на мѣстото, въ положенито на работитѣ, да нагледватъ, щото властитѣ да пазятъ пълно безпристрастие при изборитѣ и да не употребяватъ никакво насилие възъ общото мнѣние.

Тая чисто административна нарѣдба има, между другото и това удобство, че прави излишно премѣстованията и отчисленията на административнитѣ чиновници.

За покриване на всичкитѣ разноски, които се свързани съ забикалянията по областитѣ на княжескитѣ комиссари, азъ полагамъ да имъ се отпуснатъ по 1000 лева въ безсмѣтно распорѣждане за непродължителниятъ срокъ, въ който ще изпълняватъ тѣзи длъжности — изъ суммитѣ на Министерството на Вѣтрѣшнитѣ Дѣла отъ непредвиденитѣ разноски.

Съ най дълбоко уважение съмъ Господарю на Ваше Височество най вѣренъ и покоренъ служителъ.

Военний Министръ Генералъ Эрнротъ.

Съ указъ подъ № 288, отъ 24 априлий 1881 год., писарьтъ при Берковското окръжно управление Иванъ Първановъ се назначава за подсекретаръ при сѣщето управление на мѣсто вакантно.

Съ указъ подъ № 289 отъ сѣщата дата старшии пѣшии жандармъ при Ловчанската полиция Иванъ Докторовъ се уволнява отъ служба за лошото му поведение.

Съ указъ подъ № 290 отъ сѣщата дата, старшии пѣшии стражаръ при Бѣлинското околийско управление Паси Калиновъ се уволнява отъ служба за недоброто му поведение и пиянство, а вмѣсто него се назначава младшии пѣшии стражаръ въ унтеръ-офицерско звание Димитръ Страхиловъ.

Съ указъ подъ № 291 отъ сѣщата дата, старшии конни стражаръ при Провадийската полиция Стефанъ Илиевъ се уволнява по собственното му желание, и вмѣсто него се назначава старшии пѣшии стражаръ Коста Илиевъ, а на мѣсто послѣдний се назначава Нидѣлчу Дечевъ.

Съ указъ подъ № 292 отъ сѣщата дата, секретарьтъ (писарь) при Новоселското околийско управление П. Бадевъ, който се повика по вѣдомството на Правосѣдието, се уволнява, а вмѣсто него се назначава Маринъ Ангеловъ Муцевъ.

Съ указъ подъ № 294 отъ сѣщата дата, секретаря при Шумненското околийско управление Димитръ Пановъ и старшии пѣшии стражаръ Василъ Колевъ, се уволняватъ отъ служба за злоупотребление съ гербови марки, а вмѣсто тѣхъ се назначаватъ Желю Г. Поповъ за секретаръ и Стефанъ Димитровъ за старшии пѣшии стражаръ.

Съ указъ подъ № 295, отъ сѣщата дата, старшии пѣшии жандармъ отъ I участъкъ въ София П. Табаковъ се уволнява по собственното му желание и намѣсто него се назначава унтеръ-офицера при Софийското градско управление Никола Черневъ, а пакъ намѣсто послѣднийтъ се произвежда въ унтеръ-офицерско звание младшии пѣшии жандармъ при рѣченното управление Кирилъ Василевъ.

По Министерството на Правосѣдието.

УКАЗЪ

№ 296.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

Споредъ доклада на Наштътъ Министръ на Правосѣдието отъ 29 априлий 1881 год. подъ № 73,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Статья I. Да уволнимъ Павла Шлейфера отъ длъжността Главенъ секретаръ при Министерството на Правосѣдието, съгласно съ неговото прошение.

Статья II. Да назначимъ Юрисъ-Консулта при Министерството на Финанситѣ Илия Цанова, за Главенъ секретаръ при Министерството на Правосѣдието.

Статья III. Исполнението на настоящий указъ възлагамъ на Наштътъ Министръ на Правосѣдието.

Издаденъ въ Нашата столица София на 29 априлий 1881 година.

На първообразното съ собственната рѣка на *Негово Височество* написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосѣдието П. Х. Стаматовъ.

УКАЗЪ

№ 297.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

Споредъ доклада на Наштътъ Министръ на Правосѣдието отъ 29 априлий 1881 год. подъ № 74,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Статья I. Да приведемъ секретарьтъ при прокурора на Силистренския окръженъ сѣдъ Петка Айдемирски за секретаръ при истий сѣдъ.

Статья II. Да назначимъ Лазаря П. Георгиева за секретаръ при Орѣховския мировий сѣдия.

Статья III. Да назначимъ Христа Урумова за секретаръ при Перликойския мировий сѣдия.

Ст. IV. Исполнението на настоящий указъ възлагамъ на Наштътъ Министръ на Правосѣдието.

Издаденъ въ Нашата столица София на 29-й априль 1881 година.

На първообразното съ собственната рѣка на *Негово Височество* написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосѣдието П. Х. Стаматовъ.

Съ указъ под № 276, отъ 22 априлий 1881 год. по статья I се уволнява М. Обретенъ отъ длъжността секретаръ при Перликойский мировий съдъ, като се счита уволнението му 1-й априлий т. г., съгласно съ представлението на перликойский мировий съдия отъ 31 мартъ т. г. под № 120; по ст. II назначава се Димитръ Мажновъ на длъжността секретаръ при Руссенский мировий съдъ, и по ст. III назначава се подсекретарьтъ при Вратчанский окръженъ съдъ Василий Статковъ за секретаръ при истий съдъ.

Съ указъ под № 277 отъ съща дата, уволнява се Пано Рогозаровъ отъ длъжността Троянский мировий съдия, съгласно съ неговото прошение, и по ст. II назначава се Юрданъ Стояновъ на длъжността Троянский мировий съдия.

По Министерството на Просвѣщението.

УКАЗЪ

№ 228.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

По предложението на Нашътъ Министръ на Народно-то Просвѣщение представено Намъ съ докладътъ му отъ 23 мартъ 1881 г., под № 973,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Ст. I. Да се даде едновременно помощъ на слѣдующитѣ села за доискарвание и поддържане училищата имъ въ размѣръ както слѣдва:

Софийско окръжие: с. с. Челопечъ — хил. (1000) лева и Саранци — шестстотинъ (600) лева; Берковско окръжие: с. с. Галаница — хил. (1000) л. — Дуплянъ триста (300) лева, Клисура — петстотинъ (500) лева, Костенци — петстотинъ (500) л. Меляни — триста (300) л., Горно Озирова — шестстотинъ (600) лева и Голѣма Кутловица — шестстотинъ (600) лева; Разградско окръжие: с. Калфа — осемстотинъ (800) лева.

Ст. II. Всичкитѣ тия сумми да се взематъ отъ остаткитѣ на опредѣленната въ миналагодишния бюджетъ статия за помощъ на общенски училища.

Ст. III. Нашътъ Министръ на Народното Просвѣщение се натоварва съ изпълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ въ София на 23 априлий 1881 год.

Първообразното подписано: По Височайша заповѣдъ Намѣстникъ на Негово Височество:

Министерский Сѣвътъ.

Подписалъ: Предсѣдатель на Министерский Сѣвътъ
Каравеловъ.

Приподписалъ:
Министръ на Народното Просвѣщение:
М. К. Сарафовъ.

Съ указъ под № 270 отъ 18 апр. 1881 год. дава се на село Ярджмъ, Разградско окръжие, за направата едно училище, едновременно помощъ отъ (500) петстотинъ лева, които да се взематъ отъ суммата опредѣлена въ текущий държавенъ бюджетъ за помощъ на общински училища.

Съ указъ под № 272 отъ 21 апр. 1881 г. отчислява се отъ длъжността свѣрхцатний учителъ при Петро-Павловското духовно училище отъ 1-ий мин. априлий, Михаилъ Заяковъ, съгласно съ собственото му желание.

Съ указъ под № 273 отъ съща дата, по ст. I дава се за направата на едно училищно здание въ с. Прѣславъ, Шумненско окръжие, едновременно помощъ отъ (2000) двѣ хил. лева и по ст. II дава се за направа ново училищно здание въ с. Червена-Вода, Руссенско окръжие, едновременно помощъ отъ (1000) хил. лева, и двѣтъ тия помощи да се зематъ отъ суммата опредѣлена въ текущий държавенъ бюджетъ за помощъ на общински училища.

По Военното Вѣдомство.

УКАЗЪ

№ 13.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

Като земами въ внимание ходатайството на Нашиятъ Воененъ Министръ, за да помиловами рядовиятъ Ивана Илиева отъ 5-та Тетевенска дружина, който е осѣденъ отъ Военниятъ Съдъ за неправилното му изезвявание претенции противъ ротниятъ си командиръ, на тъмниченъ затворъ, повеляваме:

Отъ сега да се освободи Иванъ Илиевъ отъ тъмничния затворъ, като се повърне на служба въ войската.

Приведението въ изпълнение на такава Наша милость възлагами на Нашиятъ Воененъ Министръ.

Издаденъ въ Нашата столица София на 17-й априлъ 1881 година.

На първообразното съ собственната рѣка на Негово Височество написано:

Александръ.

Приподписалъ:
Военный Министръ: Генералъ Эрнротъ.

УКАЗЪ

№ 14.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

Като вниквами въ участъта на долѣзначеннитѣ нижни чинове, отъ Радомирската № 3 и Ловчанската № 13 дружини, осѣдени на тъмниченъ затворъ съ приговоръ отъ военнитѣ съдове Ний, по ходатайството на Нашиятъ Военный Министръ, повеляваме:

I. Отъ сега да се освободятъ отъ тъмничния затворъ като се повърнатъ на служба въ войската:

Отъ Радомирската № 3 дружина.

Иванъ Илиевъ, Ангелъ Николовъ и Петръ Велиновъ

II. Да се скрати на половина срокътъ на тъмничния затворъ опредѣленъ отъ съдоветъ, като се повърнатъ на служба въ войската послѣ освобождението имъ изъ тъмница на:

Отъ Ловчанската № 13 дружина.

Коста Стойновъ до 28 октомврий 1882 год.

Генчо Пенковъ, Станко Добревъ, Кунчо Ивановъ, Василь Томовъ и Гечо Цачевъ до 28 октомврий 1881 год.

На Лаля Мариновъ, Михалъ Колевъ, Стоянъ Тодоровъ, Тодоръ Янковъ, Симеонъ Георгиевъ и Добре Неновъ до 28 априлий 1881 г.

Исполнението на такава Наша милость възлагами на Нашиятъ Военный Министръ.

Издаденъ въ Нашата столица София на 17-й априлий 1881 година.

На първообразното съ собственната рѣка на Негово Височество написано:

Александръ.

Приподписалъ:
Военный Министръ: Генералъ Эрнротъ.

Негово Височество въ София на 17-й априлий 1881 г. изволи да отдаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ.

№ 15.

Произвеждатъ се отъ капитани въ майори: Командира на Шумненската № 19 пѣша дружина Домбковский.

Отъ поручици въ капитани: Отъ пѣшитѣ дружини: отъ № 11 Орханйиска-Кустерский, отъ № 14 Севлиевска Тарло и отъ № 22 Разградска-Черторижский.

Отъ подпоручици въ поручики: Отъ № 5 Тетевенска дружина Котковский и № 20 Варненска Арсентьевъ. Съ старшинство на тримата първи отъ денятъ на производството имъ въ последниятъ имъ чинъ въ Русската армия а двамата послѣдни отъ денятъ на издаването на настоящиятъ приказъ.

По артилерията:

Опредѣляватъ се на служба, уволненитъ отъ Императорската руска служба: Поручикъ Груевъ-капитанъ и подпоручикъ Никифоровъ-поручикъ, съ старшинство първиятъ отъ денятъ на производството му въ този чинъ въ Русска армия сирѣчь отъ 19 декемврий 1879 г., а втория отъ 20 декемврий 1879 година като се зачислятъ и двамата въ артилерийския полкъ.

По пѣхота:

Подпоручикъ Шавринъ съ сѣщия чинъ и пряпорщикъ Узуновъ-Подпоручикъ, съ старшинство първиятъ отъ деня на производството му въ този чинъ въ руската армия, а вториятъ отъ 1 мая 1879 година като се зачислятъ първиятъ въ № 23 Русчукска дружина а вториятъ въ № 1 Софийска саперна рота.

По кавалерията:

Поручикъ Лимбергъ-Коль съ сѣщия чинъ и пряпорщикъ Кирвалдзе-Подпоручикъ съ старшинство първиятъ отъ деня на производството му въ този чинъ въ руската армия а вториятъ отъ 25 февруарий 1878 година, като се зачислятъ първия въ конния полкъ и втория въ собствениятъ на Негово Височество конвой.

По военно-медицинското вѣдомство:

Ветеринарниятъ врачъ Кальнингъ пакъ ветеринаренъ врачъ, като се зачисли въ артилерийския полкъ.

Лекаръ Филиповичъ и докторъ отъ медицината Сарафовъ дружинни врачове като се зачислятъ първиятъ № 7 въ Ломъ Паланската а вториятъ въ № 15 Свищовска пѣша дружина.

Назначаватъ се: Командира на Самоковска № 4 дружина Майоръ Розановъ командиръ на № 15 Свищовска дружина.

Търновскиятъ окръженъ воинский начальникъ Майоръ Рудановскии командиръ на № 4 Самоковска дружина.

Разградския окръженъ воинский начальникъ капитанъ Чорба-Търновскии окръженъ воински начальникъ.

Зачисляватъ се: Капитанъ Бенедский въ № 9 Берковацка дружина на длъжностъ ротни командиръ.

Превеждатъ се: Ротнитъ командири капитани отъ 10 Видинска дружина Пещеровъ и № 14 Севлиевска Гомщинский единъ на мѣсто другото съ сѣщитъ звания.

Подпоручицитъ отъ пѣшитъ дружини № 1 на Негово Височество дружини Филиповъ и № 4 Самоковска Георгиевъ, първиятъ въ № 2 Кюстендилска а вториятъ въ № 1 на Негово Височество дружина.

Уволняватъ се въ отпускъ по домашни обстоятелства:

Командира на № 10 Видинска дружина подполковникъ Массаловъ въ Руссия и Австрия на шесть недѣли.

Командира на № 15 Свищовска дружина подполковникъ Кърниловичъ на два мѣсеца въ Руссия.

Ветеринарниятъ врачъ на войската Нейманъ на единъ мѣсець вѣнъ отъ границата на Княжеството.

Уволняватъ се отъ служба по домашни обстоятелства: Старшиятъ офицеръ отъ конния полкъ капитанъ Рогге.

Зачисляватъ се въ запасъ по домашни обстоятелства: Отъ Берковацката № 9 пѣша дружина подпоручикъ Чавовъ.

Подписалъ: Воененъ Министръ Генералъ Эрротъ.

П Р И К А З Ъ.

№ 21.

Предписвамъ, за обучението войската на саперното искусство, да се земе за ръководство слѣдующето положение:

I) Въ пѣшитъ дружини обучението на долнитъ чинове въ саперното искусство, се раздѣля на два вида: а) обучение цѣлата рота заедно, за да правятъ закрития, които спадатъ въ кръгътъ на самоукопаването; както сж стрѣлковитъ и резервнитъ ложаменти, и ложаментитъ за единъ

топъ, и б) приготвянето за въ всѣка дружина по една саперна команда, която да състои отъ по два капрала или ефрейтора и 12 рядовии въ всѣка рота.

II) Длъжността за обучение въ искусството за самоукопаване, лѣжи направо на дружиннитъ командири и на командира на конния полкъ, които трѣбва да се ползватъ отъ всяка възможностъ за да практикуватъ долнитъ чинове, въ направата на ложаменти; между другитъ за такива се явяватъ: ученията въ сжображение съ мѣстността и едностранни и двустранни маневри.

III. Сапернитъ команди отъ дружиннитъ се събиратъ: а) отъ дружиннитъ отъ Источниятъ Воененъ Отдѣлъ, и отъ тѣзи дружини на Западниятъ Воененъ Отдѣлъ които сж разположени на сѣверъ отъ балкана на саперниятъ полигонъ; б) отъ другитъ останали дружини отъ западнитъ воененъ отдѣлъ въ лагеръ близо София.

IV. Обучението на сапернитъ команди се произвежда: а) въ саперниятъ полигонъ, на назначението отъ завѣдующиятъ военно-инженерната частъ, отъ саперний офицеръ а б) въ лагеръ близо София саперенъ офицеръ, за помощникъ на когото се назначава единъ саперенъ капралъ и два ефрейтора; упоменатитъ чинове, съ тая цѣлъ за благовременно се командирова въ София.

V. Долнитъ чинове, които се назначаватъ изъ дружинитъ въ сапернитъ команди, трѣбва да бждатъ съгласно § 25 избрани между най добритъ солдати, макаръ и да се назначаватъ отъ минало годишниятъ наборъ; баремъ половината отъ тѣхъ, трѣбва да знаятъ дюлгерликъ.

VI. Освѣнъ долнитъ чинове, за саперниятъ полигонъ се назначаватъ и нѣколко офицери, по усмотрѣнието на началницитъ на отдѣлитъ и артилерията.

VII. Дружиннитъ саперни команди трѣбва най-малко 30 работни (делнични) дена, да се обучаватъ; за това: а) на саперниятъ полигонъ гдѣто като се занимаватъ съ саперното искусство всѣкой денъ, освѣнъ празничнитъ оставатъ въ течението на 5 недѣли; б) а въ лагеръ близо София, като се занимаватъ всѣка недѣля по 4 дена исключительно съ саперното искусство, а останалитъ два дена съ строевитъ си занятия — оставатъ 7 1/2 недѣли.

VIII. Въ программата за обучението на сапернитъ команди спада а) правението стрѣлкови и артилерийски ложаменти и закрития; б) Приготовление хвороста, туровъ (плетени коносообразни кошове), фашины (свързки прѣчки) плетове и чимъ (дернъ); в) Направа на лагерни здания: готварници, огнища, фурни, землянки, ретиради и пр. г) Бързо размѣрване и трасирование на прости полеви укрѣпления, распредѣлението на работницитъ и направата имъ. д) Разваляние на обикновенни пѣтища и поправянето имъ. е) а дюлгеритъ се обучаватъ до колкото е възможно, да правятъ мостове отъ най-проста конструкция чрезъ долники и плитки рѣки.

IX. Потрѣбниятъ материалъ, за практическитъ занятия на дружиннитъ саперни команди, се купува по распоряждането на военно-инженерното начальство.

X. Всичкитъ чинове, прекомандирова въ сапернитъ полигонъ, се подчиняватъ на началника на полигона (старшиятъ изъ между командиритъ на сапернитъ роты), тъй както и сапернитъ роты.

XI. За движението на занятията въ обучението на саперното искусство, обучающитъ офицери държатъ дневници (журнали); въ тѣзи дневници ежедневно се записва:

а) Числото на хората които сж работили; б) колко часа се е продължавала работата и в) описание на извършената работа съ разяснителни чертежи.

XII. Тѣзи дневници се повѣржаватъ както отъ началницитъ на войската тъй и отъ завѣдующиятъ военно-инженерната частъ.

XIII. Общото преглѣждане какъ отива обучението на сапернитъ команди въ саперното искусство и испитанието знанието имъ въ това дѣло се възлага на заведующиятъ военно-инженерната частъ.

XIV. За да се испита до колко офицеритъ и долнитъ чинове, участвували въ сапернитъ учебни команди, умѣятъ да се распоредатъ при практическитъ работи, при сапернитъ команди отъ една или двѣ дружини прилагатъ пѣхотна частъ и заповѣдватъ да се захване направата на

нѣкакво укрѣпление. При това испытание присѣтствува дружинниятъ командиръ, който има право противъ оцѣненіето за успѣха отъ завѣдующиятъ военно-инженерната часть, да представи каквото намѣри за нужно, писмени забѣлѣжки.

XV. Долнитѣ чиновѣ отъ дружинитѣ, които сѣ се обучавали въ сапернитѣ команди и издържатъ испитъ, придобиватъ званието дружинний саперъ.

XVI. Въ всѣка дружина трѣбва да се държи списѣкъ на дружиннитѣ сапери, сѣщо и на всички дюлгери, макаръ че тѣзи послѣднитѣ и да не сѣ се обучавали въ саперната команда.

XVII. Освѣнѣ командитѣ отъ пѣшитѣ дружини, не проваждатъ се и отъ конниятъ полкъ, при саперния полigonъ команда отъ 20 человекъ, съ единъ офицеринъ и двама капрала или ефрейтора.

XVIII. Командитѣ отъ коннитѣ сотни, се обучаватъ какъ се употрѣбѣва динамита, какъ се развалятъ пѣтища, мостове и телеграфи; обучението се продължава 2 недѣли.

XIX. Складовитѣ за шанцовитѣ инструменти и други инженерни имущества, сѣ въ вѣдението на сапернитѣ ротни командири.

XX. Ако би по нѣкакъвъ случай, складовитѣ на шанцовитѣ инструменти или инженерното имущество да сѣ въ вѣдение на дружиннитѣ командири, то тѣзи послѣднитѣ доставляватъ подробни свѣдѣния за количеството на това имущество, въ управлението на завѣдующиятъ военно-инженерната часть.

XXI. Завѣдующиятъ военно-инженерната часть преглежда както складовитѣ тѣй и шанцовитѣ инструменти състоящи въ частитѣ на войската, и докладва за състоянието имъ на военниятъ министръ.

София, 8 априлий 1881 г.

Подписалъ: Военный Министръ Генералъ Эрнротъ.

П Р И К А З Ъ

№ 22.

Помощника на начальника на отдѣленіето въ Военното Министерство подпоручикъ Сарафовъ, прикомандирова се къмъ Тетевенската № 5 пѣша дружина за занятие въ строятъ.

София 20 апр. 1881 год.

Подписалъ: Военный Министръ Генералъ Эрнротъ.

П Р И К А З Ъ

№ 23.

Негово Височество благоволи да разрѣши на мене и на подпоручика отъ конниятъ полкъ Келлера, да приемемъ и носимъ даденитѣ отъ Негово Величество Румѣнскій кралъ на мене — голѣмниятъ кордонъ „Румѣнска Звѣзда“, а на подпоручика Келлера „Кавалерскій Кръстъ“.

София, 20 априлий 1881 г.

Подписалъ: Военный Министръ Генералъ Эрнротъ.

П Р И К А З Ъ

№ 24.

Негово Височество благоволи да ми разрѣши да приема и нося дадениятъ ми отъ Негово Височество Великиятъ Гессенскій Герцогъ, голѣмниятъ кръстъ „Филиповъ Орденъ“.

София 21 априлий 1881 г.

Подписалъ: Военный Министръ Генералъ Эрнротъ.

П Р И К А З Ъ

№ 25.

Разрѣшава се щото, юнкеритѣ отъ Военното Училище, да се пущатъ въ града съ фуражки, а тѣй сѣщо се разрѣшава да носятъ свои собствени съ козирки.

Настоящиятъ приказъ се отнася и за хорнитѣ музиканти.

София 21 априлий 1881 год.

Подписалъ: Военный Министръ Генералъ Эрнротъ.

П Р И К А З Ъ

№ 26.

Флигелъ-Адъютантъ на Негово Височество подпоручикъ Увалиевъ, който състоеше прикомандиранъ къмъ Софійското Артилерійско Отдѣление, откомандирова се на първото си мѣсто за служение при Негово Височество.

София 22 априлий 1881 год.

Подписалъ: Военный Министръ Генералъ Эрнротъ.

П Р И К А З Ъ

№ 27.

Поручикъ Фонъ-Кубе отъ Императорската Русска служба отъ Орденскій Драгунскі полкъ прикомандирува се къмъ собственитѣ конвой на Негово Височество до гдѣто се преведе.

София 25 априлий 1881 год.

Подписалъ: Военный Министръ Генералъ Эрнротъ.

П Р И К А З Ъ

№ 28.

По причина на топлото време, което вече настѣхва, днесъ отъ 1-ий май на гг. офицеритѣ се позволява да носятъ кители а на нижнитѣ чиновѣ гимнастически ризи и въобще на всички бѣли платняни фуражки, както е установено въ описанието на форменнитѣ дрѣхы, притурено при приказа по Военното вѣдомство 1879 год. № 110.

Ако въ частитѣ още не се заготовени гимнастически ризи и бѣли фуражки, то гг. офицеритѣ въ фронтъ да излизатъ въ еднаква форма съ долнитѣ чиновѣ.

Съ настѣпване на горѣщинитѣ гг. офицеритѣ и долнитѣ чиновѣ въ домашни занимания и вѣнъ отъ службата да не носятъ галстухи, нъ само, когато носятъ обмандирование съ прави яки.

София 27 априлий 1881 год.

Подписалъ: Военный Министръ Генералъ Эрнротъ.

Отъ Министерството на Правосъдието

ИНСТРУКЦИЯ

ЗА

порядка на дѣйствиата на сѣдебнитѣ слѣдователи кога произвождатъ предварителни слѣдствия и правила за дѣлопроизводството.

(Продължение отъ 25 брой.)

II. Присѣдата на рѣшеното дѣло получава сила само по това дѣло, по което е тя била постановена, но за единството на дѣлото изисква се: Единството на лицето и единството на дѣйствиата, за които това лице се е сѣдило.

а) Законътъ има въ видъ да запази лицето, което веднажъ се е сѣдило, отъ ново преслѣждане и за това, установява, че това лице не може да бѣде вторично привлечено къмъ слѣдствие и сѣдъ. Но закона не възбранява наченването на единъ и сѣщи престѣпенъ фактъ различни преслѣждания противъ различни лица. Това се доказва, както съ буквалното съдържание на 535 статья отъ Временитѣ Сѣдебни Правила тѣй и съ 686 статья на основание на които, кога престѣпното дѣяние е извършено отъ нѣколко лица, макаръ нѣкои отъ тѣхъ и да не сѣ още извѣстни или открити, то може да даде понататѣшенъ ходъ на слѣдствието за онѣзи обвинявани, относително които всичкитѣ обстоятелства на дѣлото се приведени въ ясность.

Съ една дума ст. 535 отъ Врем. Сѣд. Прав. установява, не „неизмѣнността на вѣзналата въ законна сила присѣда“, но само запрѣтѣва „вторишната сѣдимостъ на лицето по рѣшенното вече за него дѣло.“

б) Ст. 535 отъ Врем. Сѣд. Правила запрѣтѣва теглѣнието къмъ ново преслѣждане лицето по сѣщото престѣпление или дѣло, по което е послѣдвала вече вѣзналата въ законна сила присѣда.

Като се говори по-горѣ че подъ „достаточно основание“ за наченване слѣдствие трѣбва да се разумѣва иманието въ съобщеното на слѣдователя събитие признаци отъ такова престѣпление, което му е послѣдственно и което незаклучава въ себе си законни препятствия за да възбуди углавно преслѣждане въ дадено време. Подъ „признаци“ на престѣпление трѣбва да се разумѣватъ признаци отъ такова дѣйствие, което е запрѣтено отъ закона подъ страхъ на наказание; а подъ изражението „послѣдственно“ разумѣва се подеждността на дѣлото у сѣдебний слѣдователь.

Отъ изложеното върху „достаточността на основанията“, за производството на предварително слѣдствие, очевидно е, че подъ оцѣнение достаточността на основанията, въ никакъвъ случай не трѣбва да се разумѣва оцѣнение достаточността на доказателствата за престѣпленията или виновността на предполагаемия престѣпникъ. Въ това отношение сѣдебния слѣдователъ нѣма право да не пристѣпва къмъ производството на предварително слѣдствие по нѣмани „доказателства“, защото и самата цѣль на предварителното слѣдствие се заключава въ съобщение и провѣряване тѣзи доказателства и върху тѣхъ може да се сѣди само въ време и послѣ окончанието на предварително слѣдствие.

30 Сѣдебний слѣдвателъ оставя безъ послѣдствие всѣкой поводъ за почване предварително слѣдствие, ако го намѣри незаконенъ или недостаточенъ, безъ да се глѣда отъ кого е предявенъ този поводъ.

Всички тѣ по-горѣ изброени поводи се наричатъ сѣщо „законни поводи“ и нито единъ отъ тѣхъ не може да бѣде признаваемъ като исключително обязательенъ за сѣдебний слѣдователъ. Сѣдебний слѣдователъ, безъ различно отъ когото и да е билъ заявенъ поводътъ, само ако той пренадлѣжи къмъ числото на „законнитѣ“ и ако сѣществува на лице „достаточността на основанията“, е обязанъ да възбужда углавно преслѣдване и обратно, сѣдебний слѣдователъ, безразлично, отъ когото и да е заявенъ поводътъ, въ случай че го признае за незаконенъ или за неимѣющия достатъчно основание, има право да го оставя безъ послѣдствие. Да се установява обязательно производството на предварителното слѣдствие, по какъвто и да е законенъ поводъ безъ предоставление на слѣдователя право за оцѣняването му отъ точка зрение на „достаточността на основанията“, — противрѣчило би на осѣществото на обязанноститѣ, които има сѣдебний слѣдователъ.

Ако би даже и да се установи, щото сѣдебний слѣдователъ да нѣма право да се отказва отъ производяне слѣдствия, напр. по жалбитѣ на потърпѣвшитѣ лица, по нарушение уставитѣ на казаното управление и т. п. то това естествено би се отнасяло къмъ таквизи жалби и искания, които би напълно удовлетворяли условията за законността на поводитѣ и достаточността на основанията за да се почне слѣдствието. Нѣма сѣмнѣние, че сѣдебний слѣдователъ има право да не престѣпва къмъ слѣдствието по какъвто и да е искание, съобщение или жалба, ако той намѣри че въ това искание, съобщение или жалба нѣма или законенъ поводъ или достатъчно основание за наченване предварително слѣдствие.

По сѣщия начинъ и предложенията на лицата отъ прокурорскитѣ надзоръ за производството слѣдствия не се счита като безусловно обязательно за сѣдебнитѣ слѣдователи, и относително тѣзи предложения иматъ мѣсто общитѣ сѣждения върху условията за законността на поводитѣ и достаточността на основанията за наченване слѣдствие. Тѣй напримѣръ, не трѣбва да се признаватъ като обязательни за сѣдебний слѣдователъ предложенията отъ прокурорскитѣ надзоръ за наченване предварително слѣдствие, ако това предложение е направено по частно или частно обществено престѣпление, по което не е послѣдвала жалба отъ потърпѣлитѣ лица и т. п.

31. Сѣдебний слѣдователъ, като оставя безъ послѣдствие предявения му за наченване слѣдствието поводъ, съставлява върху това постановление, за съдържанието на което увѣдомява обвинителитѣ или жалбоподавателитѣ или съобщава, съ препроважданieto цѣлата преписка, прокурору, когато оставения поводъ е негово предложение, съобщението на полицията, на длѣжностнитѣ лица, на пристѣственитѣ мѣста и явяването на виновния съ исповѣдание вината си.

Частното лице се увѣдомява отъ сѣдебний слѣдователъ, че е останала жалбата или заявлението му безъ послѣдствие за да може то да направи жалба или заявление по установения отъ законътъ порядъкъ, или да подаде жалба противъ отказването на слѣдователя да произведе слѣдствие.

Подъ пристѣственитѣ мѣста и длѣжностни лица, се разумѣватъ онѣзи мѣста и лица, съобщението на които по 2 пун. 553 и 572 ст. Вр. Сѣд. Правила, служи като законенъ поводъ за наченване предварително слѣдствие. Слѣдователно сѣдебний слѣдователъ не увѣдомява всичкитѣ више приведени лица върху причинитѣ, по които той не намира основание за производяне слѣдствие по полученото имъ съобщение, но върху тѣзи причини, съ приложение съобщението на длѣжностнитѣ лица, сѣдебний слѣдователъ довозда до свѣденіе прокурору.

32. Слѣдъ получаване обявленията и жалбитѣ сѣдебния слѣдователъ обязательно изпълнява слѣдующий обрядъ: При получаване обявленията или жалбитѣ сѣдебния слѣдователъ незабавно испитва обвинителя или жалбоподавателя върху обстоятелствата на произшествието или върху познатитѣ му признаци на пристѣплението и внася въ протокола врѣмето, кога е подадена жалбата, или обявлението, съдържанието имъ, а тѣй сѣщо и показанията дадени при распитванието.

Въ изпълнението на това правило, сѣдебний слѣдователъ, отъ една страна достига всестранното уяснение достаточността и основателността на поводитѣ започване слѣдствието, а отъ друга се

отстранява необходимостта да се прочита на сѣдѣтъ по дѣлата на частни пристѣпления, вмѣсто обвинителния актъ често неразбираемата жалба на пострадащото лице.

Въ случай кога се получатъ таквизи жалби по пощата, сѣдебний слѣдователъ ги възвръща на подавателитѣ имъ съ обяснение причинитѣ на своето распореждане, като имъ препорѣчва да се явятъ лично или при него, или при ний-блиското длѣжностно лице, което изпълнява въ крѣгѣтъ на вѣдомството си полицейски обязанности.

33. Сѣдебний слѣдователъ пристѣпва да произвежда предварителни слѣдствия незабавно слѣдъ като получи съобщението, безъ да чака испращанieto на полицейското дознание.

Това правило се основава 1, на това, че съобщенията върху престѣплението отъ лица, които се спомѣнати въ 2 пун. 533 и 572 ст. Вр. Сѣд. Правила, когато въ тѣхъ не се предвижда достаточност на основанията за производяне предварително слѣдствие, немедленно, слѣдъ получението имъ испровожда ги до прокурора при окр. сѣдъ (§. 31 отъ наст. инструкции) а не ги оставя безъ движение до получаване дознанията, и 2, на безусловната необходимостъ да произвежда предварително слѣдствие въ интереса на уголовното правосѣдие съ всевъзможна бързина.

34. Сѣдебния слѣдователъ нѣма право да парѣча на полицията за да произвежда дознание и да събира справки по дѣло, което още не е приелъ къмъ своето производство.

Съ порѣчването на полицията за да произвежда дознания, до като още не е приелъ дѣлото къмъ своето производство, сѣдебний слѣдователъ. 1) взелъ би участие въ първоначалнитѣ дознания по углавното дѣло, между това като едно отъ важнитѣ условия за порядъка на сѣдопроизводството, тамъ гдѣто се учредени сѣдебнитѣ слѣдователи, признава се това положение, че сѣдебний слѣдователъ като не участвува въ първоначалнитѣ дознания и за това не се увлича отъ никакви погрѣшни заключения и досѣдания върху предполагаемия виновникъ може безъ пристрастно, безъ всякой предубеждения, да сѣди за истинността на хвърленото върху който и да е подозрение; 2) Ако би да се представи на сѣдебния слѣдователъ право да порѣчва на полицията за да произвежда дознание по дѣло, което още не е приелъ, то отъ това сѣщо, поводитѣ къмъ възбуждане углавно преслѣдване, предявенъ на слѣдователитѣ, останалъ би въ продължително врѣме безъ надлѣжаще направление.

Споредъ това, за всякой законенъ поводъ слѣдователътъ е обязанъ или немедленно да пристѣпи къмъ производство на слѣдствието, или ако нѣма достатъчни основания, да се откаже отъ това. Въ послѣдния случай, дознанията и съобщенията отъ полицията, пристѣственитѣ мѣста, длѣжностнитѣ лица, протоколътъ върху явяването на виновния съ исповѣдание вината си, и предложенията отъ самитѣ прокурори, препроваждатъ се немедленно на прокурора при надлѣжащия сѣдъ, а обявленията и жалбитѣ на частни лица, се възвръщатъ на тѣзи лица но не се проваждатъ за допълнението и провѣряването имъ съ полицейското дознание.

35. въ случай че е невъзможно да се пристѣпи веднага къмъ производство слѣдствието по съобщение отъ полицията, върху престѣпление, което изисква безотлагателни слѣдствени дѣйствия, сѣдебний слѣдователъ увѣдомява за това както полицейското длѣжностно лице отъ което е получилъ съобщението, тѣй сѣщо и прокурора съ приблизително указание врѣмето, кога ще да иде на мѣстото, гдѣто е извършено престѣплението. Причинитѣ за несвоевременното му пристѣпване къмъ слѣдствието, слѣдователътъ обяснява въ особено постановление.

Полицейското длѣжностно лице споредъ този параграфъ, се увѣдомява за това, щото до като не дойде слѣдователътъ, да може правилно да се възползува отъ правата които сѣ му предоставени отъ 569—571 ст. Вр. Сѣд. Правила; а прокурора се увѣдомява за това, щото да наблюдава дѣйствията на това длѣжностно лице.

36. Ако сѣдебний слѣдователъ заблѣжи отъ съобщението върху престѣплението, на което на основание стат. 12 отъ Допѣл. къмъ Вр. Сѣд. Правила, може да се даде по пататашенъ ходъ и безъ предварително слѣдствие, и по което сѣ събрани достатъчни свѣденія или доказателства или по което по самото свойство на дѣлото е възможно да се мине безъ предварително слѣдствие, — препроважда постѣпилитѣ при него свѣденія на прокурора при сѣдѣтъ, за да състави, ако се съгласява съ мнѣнието на сѣдебний слѣдователъ обвинителенъ актъ.

Углавното преслѣдване, което е възбудено непосредствено съ привлечанieto обвиняемия на сѣдъ, безъ предварително слѣдствие, позволява се отъ закона по всичкитѣ дѣла съ исключение предвиденитѣ въ ст. 12 отъ Допѣл. къмъ Вр. Сѣд. Правила, съвършено е очевидно, че въ числото на надлѣжащитѣ къмъ углавно сѣдопроизводство случаи се представляватъ често и таквизи, по които може да се мине и безъ предварително слѣдствие, или споредъ самото свойство на дѣлото, или по причина на представлението, при самото възбуждане на обвинението, надлѣжащитѣ доказателства. Въ всичкитѣ

подобни случаи производството на предварителното слѣдствие било би излишно и обременително за слѣдователя и обвиняемия, като застава първия да губи непроизводително време безъ всякоя полза за дѣлото, а втория се подвържава на дълги стеснения, което се срѣща всекога при углавнитѣ преслѣдвания. Опредѣлението на случаитѣ, които неизискватъ производството на предварително слѣдствие, повечето зависи отъ положението на всеко дадено дѣло, но може да се покажатъ нѣколко, по които предварителното слѣдствие може да се счита за излишно. Тука се отнасятъ: 1) всичкитѣ престѣпления и простѣпки, които се извършени въ присѣдствіето на сѣдѣтъ и засвидѣтелствувани отъ протоколитѣ на сѣдебнитѣ установления и 2) престѣпления и простѣпки противъ уставитѣ на казѣонното управление, или противъ общественото благоустройство и които се засвидѣтелствувани отъ протоколитѣ на административнитѣ управления. По всичкитѣ тѣзи дѣла има вече достатъчно основание за обвинителния актъ въ протоколитѣ, които опредѣляватъ и свойството на престѣпното дѣяние и обвиняемитѣ въ него лица. (Слѣдва).

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Парижъ, 27 априлий. Френскитѣ войски оккупираха Алдаллахъ-Жениктъ—едно отъ най-добритѣ укрѣпления, което Крумиритѣ вече испразнили. Това оздравява окончателната сполука на войната.

Лондонъ, 27. — Въ камарата на общинитѣ г. Волферъ запита: да ли е вѣрно, че г. Тиссо билъ заявилъ че Франция не ще остави турската флота да влезе въ Тунисъ. Сиръ Дилке отговаря, че той още не е приелъ никакво удовлетворение за това. А при това той припомни че подобни препятствия сѣ ставали презъ 1836, 1841 и 1864 год. Г. Гестъ запита правителството мислили ли че Франция има основание да бѣде оправдана да слѣдва такива примѣри. Сиръ Дилке отговаря че правителството нѣма обичай да отговаря на предположения.

Виена, 27. — Днесъ по пладнѣ при звѣntenъето на черковнитѣ звѣнарници, грѣмѣнето на топоветѣ и посредъ живи акламации отъ безчисленно множество народъ, княгиня Стефани влезе тържественно въ царскій дворецъ.

Триполисъ, 28. — Управителя се отчисли за дѣто отхвърлилъ исканъето на Туниский консулъ да проводи турски войски на Тунисската граница.

Берлинъ, 28. — Сѣверната Германска Газета обнародва единъ симпатически членъ за Австрия. Въ него тя се изражава: Германия е съединена съ този силенъ съюзникъ чрезъ приятелството на монарситѣ и чрезъ еднаквата политика на държавнитѣ мѣже на двѣтъ страни. Германия гледа съ самодоволство радостта на Австрия. А въ интимнитѣ отношения, които сѣществуватъ между княза Рудолфа и младий Вилхелма Прускій, Германия вижда едно вѣрно ручателство за здравъ и траенъ съюзъ между двата народа, а сѣщо и гаранция за благоденствието на цѣла Европа.

Виена, 28. — Тържествата се свършиха съ вѣнчаванъето на принца Рудолфа съ княгиня Стефани. Обрядътъ се извърши отъ Кардинала Шварценбергъ при присѣдствіето на Т. Т. Величества императора и императрицата Австрийски, краля и кралицата Белгийски, на князе и на княгини и на високи държавни чиновници.

Бонъ, 28. — Бригадата Бреартъ пристигнала въ Джедеида по Туниский желѣзентъ пѣтъ.

Букурещъ, 28. — Въ камарата на депутатитѣ г. Ионеско запита правителството дали е инструкции на Ромѣнскитѣ представители предъ Дунавската комисия. Министръ-президента отговаря че Ромѣнскій делегатъ трѣгва днесъ носящъ опредѣлени инструкции за да защитава запазванъето на трактатитѣ и пълната свобода на навигацията по Дунава. Камарата аплодира този отговоръ а г. Ионеско изяви че е задоволенъ.

Римъ, 28. — Г. Каироли заяви че обвиненията отъ чуждитѣ вѣстници противъ г. Мачио сѣ неоснователни. Той сключва като казва че слухътъ за повикванъето назадъ г. Мачио е неточенъ.

Цариградъ, 28. — Увѣряватъ че министерскій съвѣтъ рѣшилъ да испроводи новъ циркуляръ относително до протеста на Франция. Портата имала намѣрението да испроводи значителни сили въ Триполи у Барбария съ Зафавъ паша — адютантъ на Султана. Като отговарялъ на г. Хацфелда върху преговоритѣ за турско-грѣцката конвенция, Асимъ паша се общалъ че имало да стане сега наскоро едно пълно събрание.

Лондонъ, 28 — Въ камарата за общинитѣ г. Волфъ запита правителството, приело ли е то писмено увѣрението отъ Франция че тя ще испразни Тунизия слѣдъ като накаже Крумиритѣ; и знае ли той испроводената отъ Франция нота на Портата. Сиръ Дилке отговаря, че той не е приелъ писменни увѣрениа, но че той припомнюва устнитѣ заявлениа, че Франция нѣма предъ видъ никакво присѣдинение или завоевание. Колкото за френската нота до Портата, Сиръ Дилке казва, че има причина да се счита тая новина за точна, но при все това той нѣма никакво официално извѣстие. Г. Волфъ извѣстява че въ петѣкъ ще запита г. Гладстона какви мѣрки мисли правителството да земе за да въспре трайното завземанъето отъ Франция ония морски позиции въ Тунисъ, които би имали влияния върху средствата за сношението на Англия съ Истокъ и което би било нарушение на справедливитѣ права на Тунисъ и Триполисъ.

Букурещъ, 29 апр. Подписванъето за рентата погашаема съ 5 на сто захвана вчера, първий денъ заемътъ се покри 14 пѣти. Днешнитѣ и утрѣшни подписвания вѣроятнѣ ще покрийтъ поисканата отъ правителството сума около двадесетъ пѣти.

Цариградъ, 28 апр. Ето текста на френската протестация която е предадена на 25 на Портата. „Понеже Франция сега е въ войнѣ съ една частъ отъ Туниското население, то всяко испращанъе на военни сили въ Тунисъ отъ страна на турското правителство ще се счита като неприятелско дѣйствие. Въ такъвъ случай френската ескадра ще има заповѣдъ да спре преминуванъето на турската флота и да се въспротиви съ сила на всяко излѣзване на сухо — върху която точка на регенството и да било.—подп. Тиссо“. Днесъ послѣ пладнѣ ще има пълно общо събрание за рѣшението грѣко-турскій въпросъ.

Парижъ, 29 априлий. Френскитѣ войски сѣ стигнали до Джедеида. Увѣряватъ че тѣ ще слѣдватъ пѣтъ си къмъ Тунисъ. — Една циркулярна нота съ дата 27 априлий отъ г. Бартелеми Сентъ Илеръ, министръ на външнитѣ дѣла, заявява че френската политика въ Тунизия има единственната цѣль оздравението безъ опасността за Алжирия. Нотата доказва че Портинитѣ права сѣ чисто номинални. Въ нея се казва че Франция не иска завоевания, а единъ договоръ, който да гарантира нейната граница отъ набѣги и който да въспира незаконнитѣ постѣпки.

Цариградъ, 29 апр. На 26 того Министерскій съвѣтъ разгледа протестацията отъ г. Тиссо противъ случайното испроваждане турски войски въ Тунизия. Съвѣтътъ рѣшилъ да съвѣтѣва Султана да испроводи една малка флотица въ Тунискитѣ води. Не се знае отговора на Султана, но увѣряватъ че се дала заповѣдъ да се мобилизира вторий армейскій корпусъ, който стои въ Одринъ. Този корпусъ щѣлъ да се качи на корабитѣ въ Деде-Агачъ. Портата има намѣрението да съедени около прочутия Масабутъ Сенуси жителъ на Жебелъ-акдеръ всичкитѣ арбски незадоволни шейхове и да прогласи свѣщенната война. Това е панислямската война, която отъ давна се приготвова и която е предприята отъ Султана. Турскитѣ официозни вѣстници държатъ твърдѣ високомѣренъ языкъ спрямо Франция.

Цариградъ, 30 апр. Въ общото турко-Грѣцко засѣдание турскитѣ делегати представили единъ проектъ който съдържа: свобода за мусульманското богусложение, за частнитѣ имущества на мусульманитѣ за държавнитѣ имущества, за имуществата посветени на религиознитѣ учреждения и надлежачата частъ отъ турскитѣ дългове. Въ тѣхната нота нѣма никаква уговорка относително испразднуванъето нито за предаванъето земята която има да се отстъпи. Портата предава чрезъ телеграфа една циркулярна нота до своитѣ представители въ странство. Тази цир. нота като излага историята на Туниский въпросъ иде да оправдае сувереннитѣ права на Турция и иска силитѣ да посрѣдствуватъ за едно мирно разрѣшение на този въпросъ.

Парижъ, 30 апр. Генералъ Бреардъ, натоваренъ съ миссия отъ френското правителство ще отиде днесъ въ Бардо. Портата ще испроводи два малки кораба въ Гулета. Портата настоява да испроводи войски въ Триполи.

Виена, 30 апр. Днесъ Т. Величества Краля и Кралицата Белгийски си тръгнаха отъ Виена. Императора ги придружи до станцията.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 115.

Гражданското отдѣление на Върховний Кассацион. сѣдѣ, обявява за знание на интересующитѣ се лица и страни че въ сѣдебнитѣ му засѣдания презъ мѣсець май 1881 г. ще се разглеждатъ слѣдующитѣ дѣла:

На 7 май гражданското дѣло № 71, по кассационната жалба на Мито Стефановъ изъ г. Щипъ (Македония) срѣщу рѣшението на Кюстендилския окръженъ сѣдѣ отъ 20 октомврий 1880 г. № 478, съ което се осжжда да брой на Коце Стояновъ 2246 гр. 13 п. въ лира турска 100 гр. происходящи отъ смѣтки.

На 14 гражданско дѣло № 72, по кассационна жалба на Юлиана Мирковичъ, Австрийска подданница, срѣщу рѣшението на Софийск. окр. сѣдѣ отъ 28 декемврий 1880 г. № 849, съ което се осжжда да заплати на Димитрий Франко 1403 гроша за поправки на единъ дюкенъ.

На 18-ий Гражданското дѣло № 74 по кассационната жалба на Н. Хр. Пулиевъ срѣщу рѣшението на Варненския окръженъ сѣдѣ отъ 18 февруарий 1881 г. № 21, съ което се отхвърля искътъ му отъ Ивана Буюклиоглу 11 1/3 лири турски по условително.

На 25-ий: Гражданско дѣло № 75 по кассационна жалба на Василъ Павловъ Кличотковъ изъ село Горне-Орѣховица (Търновско) срѣщу опредѣлението на Руссенския апелативенъ сѣдѣ отъ 11 февр. 1881 г. № 29, чрезъ което се признава Рисава В. Оджакова изъ сѣщото село притежателка на една къща съ три дюлюма дворъ.

На 28-ий Гражданското дѣло № 26 по кассационна жалба на Ивановъ и Сребровъ, повѣренници на Хаджи Салимъ-оглу изъ г. Разградъ срѣщу рѣшението на Руссенския апелативенъ сѣдѣ отъ 19 февруар. 1881 г. № 25, съ което се осжжда да заплати на жителитѣ изъ г. Русчукъ Мухадисъ Ханжмъ и дѣщеритѣ й Аише, Фекрие и Бедрие 9999 гроша и 30 пари происходящи отъ едно турско рѣшение.

София, 24 априлий 1881 г.

Ив. Дабовскій.

Търновский Окръженъ Сждъ. ЗАПРЕТИТЕЛНА СТАТИЯ

№ 9.

На основание сждебното опредѣление на Търновский окр. сждъ съ дата 7 мартъ 1881 год. по гражд. дѣло № 86, съ това се налага запрещение на недвижимото имущество на Кося Минчева отъ г. Търново, състояще отъ единъ дюгенъ, въ новитѣ дюгени въ г. Търново, съ предѣли: Димитръ Тотювъ и Филката Николовъ, по искътъ на Х. Панайота Станчова отъ г. Търново, повдигнатъ съ прошение № 883, 1881 год. за 345 ср. руб. чарклии и до сниманъето на запрещението, горнето имущество не подлѣжи на отчуждение.

Сждовний членъ Моско П. Добриновъ.
2—(213)—3

№ 10.

На основание частното опредѣление на Търновский окръженъ сждъ съ дата 12 мартъ 1881 год. подъ № 16, съ това се налага запрещение на недвижимото имущество на Стефана и Ивана Тодорови отъ градеца Горня-Орѣховица, състояще отъ една къща съ 14—15 раскрачи дворъ въ махалата Св. Никола въ Горня-Орѣховица, съ предѣли: Димитръ Влаковъ, Хр. Стойковъ и пжтъ по искътъ на Живана Икономова, пълномощникътъ на Хр. Х. Рачева за 4,950 гр. и 67 франка, и до сниманъето на запрещението, горнето имущество не подлѣжи на отчуждение.

Сждовний членъ Моско П. Добриновъ.
2—(214)—3

№ 11.

На основание сждебното опредѣление на Търновский окръж. сждъ съ дата 21 мартъ 1881 год. по гражд. дѣло № 120 1881 год. съ това се налага запрещение върху недвижимото имущество на Х. Никола Д. Минчовъ отъ г. Търново и именно на половината къща и половината ѝ дворъ, лѣжаща въ Марнополе, съ предѣли: Петръ Киселовъ, Рашидъ беевийтъ чаиръ и пжтя за Мармарлии, и то на тая половина, която е къмъ голѣмата пжтия врата и противоположна на градътъ, по искътъ на Стойча Цаневъ — часовникарь отъ г. Търново за 98 наполеона и до сниманъето на запрещението, горнето имущество не подлѣжи на отчуждение.

Сждовний членъ Моско П. Добриновъ.
2—(215)—3

№ 12.

На основание сждебното опредѣление на Търновский окръж. сждъ съ дата 21 мартъ 1881 год. по гражд. дѣло № 121, 1881 год. съ това се налага запрещение върху недвижимото имущество на Атанаса Д. Русевичъ отъ с. Арбанаси (Търновско) състояще отъ една къща, лѣжаща въ махалата Христосъ, съ предѣли: Киръ Пенчо, Петръ Дамиановъ и пжтъ, по искътъ на Стойча Цачевъ — часовникарь отъ г. Търново за 52 наполеона, и до сниманъето на запрещението, горнето имущество не подлѣжи на отчуждение.

Сждовний членъ Моско П. Добриновъ.
2—(216)—3

Плѣвнен. Окръженъ сждъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 589.

Жителката изъ село Рибенъ Никополска околия, Плѣвненский окръгъ, Кута Михайлова съ прошения си заблѣзано въ входящиятъ регистръ подъ № 716, моли да и се предаде имуществото останало отъ покойниятъ братъ Илия Михайловъ, въ г. Плѣвненъ.

Съгласно съ постановлението на сждътъ отъ 23 мартъ 1881 г., долоподписанный призовава и другитѣ наследници, или кредитори които могатъ да се окажатъ върху имуществото на покойниятъ Михайловъ за да се явятъ въ тойзи сждъ въ два мѣсеченъ срокъ

съ законни доказателства за подкрѣпление на своитѣ права.

Предсѣдатель: Плакуновъ.

Секретарь: С. Пановъ.

2—(219)—3

Златишкий Мировий Сждия.

ПРИЗОВКА

№ 94.

Съ която се призовава Юсинъ Берберъ Хадж. Салиевъ, жителъ Златишки, а сега живущъ въ Гюмюджина (Турско) да се яви самъ или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ залата на Златишкото миров. сждилище въ растояние на четири-месеченъ срокъ отъ денътъ на трикратното публикуване тая призовка чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“, съгласно съ 114 и 115 ст. п. 2 отъ Врѣм. Сжд. Правила, за да отговори на искътъ — 1115 гр. стойностъ за два коня, предявенъ върху му отъ Пѣйчо Пѣювъ отъ Златица. Въ случай на неявяванъ емировий сждияще се произнесе по дѣлотосъ 115 чл. отъ сждпр. по гражданскитѣ дѣла, подеждни на мировитѣ сждии.

Златица, 1 апр. 1881 год.

Мировий яждия: Ив. Шумковъ
2—(200)—3

Руссенский Мюсюлмански мюфтия.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 51.

Имота движимъ и недвижимъ останалъ отъ покойний Сюлманъ Шемси бей Белели, понеже е на раздѣлка между наследниците му при Руссенското шерийско сждилище, представиха се нѣколко записи противъ покойния, че е дължалъ обаче, подъ разни печати, шерийското сждилище за по-добри намѣри да обяви чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“ че ония които иматъ да зиматъ съ записъ отъ покойния да се прѣдставятъ въ рѣченното сждилище за прѣглеждане лично или чрезъ свои законни пълномощници заедно и записитѣ отъ днесъ до единъ мѣсець слѣдъ изминуванието на опредѣления срокъ никаква тѣжба нѣма да се зима въ внимание.

Руссе 22 апр. 1881 год.

Руссенский мюфтия Ахмедъ.
Секретарь М. В. Алиевъ.
1—(246)—3

Орханийский Окр. Фин. чиновникъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 166.

Орханийский финансовъ чиновникъ обявява съ това че се даватъ подъ аренда за една година на публиченъ търгъ правителственитѣ пасбища, които се намиратъ въ районътъ на г. Етрополе, съ названия: Шиндарникъ, Баба, Кацмаръ, Влайковица и Черешовица. Търгътъ се произвежда въ канцелярията на Орханийский окръженъ управителенъ съвѣтъ. Желаящитѣ да наематъ тѣзи пасбища могатъ да се отнесатъ въ помѣнжтий съвѣтъ за споразумѣние всѣкой денъ отъ 1 до 20 май, въ който денъ ще и да се свърши и закрие търгътъ.

Орхание, 27 априлий 1881 год.

Финанс. чиновникъ Т. Бацаровъ.
1—(251)—3

Руссенский сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 44.

Подписанный II-й сждебенъ приставъ при Руссенския окръженъ сждъ, на основание изпълнителния листъ № 501 издаденъ отъ истий сждъ на 5 февруарий 1881 год. и съгласно съ ст. 331 § 2, 333 388 и 391 отъ Врѣм. Сжд. Правила, обявявамъ че на 4 май 1881

г. въ 10 часа предъ обѣдъ е пазначена публичната продажъ на движимий имотъ принадлежащъ на Стефана Катаровъ и състоящъ отъ 625 оки тютюнъ (произведение отъ миналата година) нерѣзанъ, оцѣненъ по 2¹/₂ гроша оката за удовлетворение дългътъ му къмъ Ахмедъ Нийметъ, въ количество 50 полимперала Русски, 5 франка и ⁴⁰/₁₀₀, както и сждебни разноски. — Желаящитѣ да купятъ подобна стока, да се явятъ на опредѣленото време при Руссенския окръженъ сждъ, гдѣто ще се извърши продажбата.

Руссе, 21 априлий 1881 год.

II-й сждеб. приставъ С. Марковичъ.
1—(244)—1

Шумненский окр. управит. съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 1241.

Шумненский окръженъ управителенъ съвѣтъ, дава подъ наемъ за пасбище и сѣнокосъ малката правителствена мера Кабиюкъ, която се състои отъ 5,000 дюлюми. Надаванетоъ започва отъ 1 май 1881 год. и се продължава окончателно до 15 май.

Шуменъ 25 априлий 1881 год.

Предсѣдатель Тяневъ.
Чл. секретаръ Тодоръ Д. Поповъ.
1—(256)—1

Софийск. окръж. управ. съвѣтъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 806.

Софийский окръженъ управителенъ съвѣтъ извѣстява интересующитѣ се че на 15 май въ канцелярията на сѣщий съвѣтъ ще се отдаде на търгъ съ намаляванъе направата на 132 връхни дрѣхи и 128 — гащи сукнени и 64 платнени дрѣхи за арестантитѣ при Софийский и Кюстендилский тюремни затвори съ всичкитѣ други разноски освѣтъ сукното което ще достави правителството.

Желаящитѣ да предприематъ тази работа трѣбва да се явятъ на опредѣленный денъ за да се търгуватъ. Окончателния търгъ се свършава на 16 сѣщий мѣсець на 4 часътъ подиръ пладнѣ.

София 28 априлий 1881 год.

Предсѣдатель В. Х. Янковъ.
Секретаръ С. П. Величковъ.
1—(253)—1

Видинско Градско общ. управление.

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЬ.

По случай празнуване денътъ за избиранъето на Негово Височество Любимия ни Князь на 17 априлий т. г., нашия съгражданинъ г-нъ Ангелъ Ивановъ подарилъ е потребното количество прахъ (барутъ) за изгърмяване 101 топовни гърмежа.

За този патриотически подарѣкъ, Видинското градско общ. управление изявява на г. Иванова явната си благодарность.

Видинъ 28 априлий 1881 год.

Кметъ В. Нешовъ.
Чл. секретаръ И. Петровичъ.
1—(257)—1

Отъ Софийското Военно училище

ОБЯВЛЕНИЕ.

Военното училище обявява, че приемнитѣ испитания за I-й специалний классъ на училището ще се почнатъ на 3 идущий май мѣсець; заради туй желаящитѣ да държатъ испитъ трѣбва да се явятъ въ училището на 1-й май.

2—(239)—3